

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 153/13

Luxemburg, 4 decembrie 2013

Hotărârile în cauzele C-111/10, C-117/10, C-118/10 și C-121/10
Comisia/Consiliul

Curtea respinge acțiunile Comisiei împotriva deciziilor Consiliului privind acordarea de către Lituania, Polonia, Letonia și Ungaria de ajutoare de stat pentru achiziționarea de terenuri agricole în perioada 2010-2013

Prin adoptarea deciziilor atacate, Consiliul luase în considerare schimbarea majoră a împrejurărilor legată de efectele produse în cursul anilor 2008 și 2009 de criza economică și financiară asupra sectorului agricol al acestor state

Dreptul Uniunii prevede că Comisia procedează împreună cu statele membre la examinarea permanentă a schemelor de ajutoare existente în aceste state. Ea propune acestora măsurile adecvate impuse de dezvoltarea progresivă sau de funcționarea pieței interne.

În cazul în care, în lumina informațiilor transmise de statul membru respectiv, Comisia ajunge la concluzia că schema de ajutoare existentă nu este, sau nu mai este, compatibilă cu piața comună, Comisia emite o recomandare prin care propune adoptarea de măsuri adecvate. Un stat membru care acceptă măsurile propuse este obligat să le pună în aplicare.

Pe de altă parte, la cererea unui stat membru, Consiliul Uniunii Europene, hotărând în unanimitate, poate decide că un ajutor acordat sau care urmează să fie acordat de acest stat trebuie să fie considerat compatibil cu piața internă, în cazul în care o astfel de decizie este justificată de împrejurări excepționale.

În Orientările agricole comunitare¹, Comisia a propus statelor membre să modifice regimurile de ajutoare existente pentru a deveni conforme cu aceste orientări până cel târziu la 31 decembrie 2009. În 2007, Lituania, Polonia, Letonia și Ungaria au acceptat aceste măsuri utile.

În 2009, aceste patru state membre au adresat Consiliului Uniunii Europene cereri prin care se solicita ca schemele de ajutoare² care permiteau achiziționarea de terenuri agricole să fie declarate compatibile cu piața comună până la 31 decembrie 2013. Consiliul a admis aceste cereri³.

Prin acțiunile formulate, Comisia solicită Curții de Justiție să anuleze deciziile Consiliului.

Prin hotărârile pronunțate azi, Curtea respinge aceste acțiuni.

¹ Orientările comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol și forestier 2007-2013 (JO 2006, C 319, p. 1).

² Cu o valoare maximă de 55 milioane de litas lituanieni (LTL), de 400 de milioane de zlotzi polonezi (PLN), de 8 milioane de lats letoni (LVL) și, respectiv, de 4 000 de milioane de forinți maghiari (HUF).

³ Decizii: 2009/983/UE a Consiliului din 16 decembrie 2009 privind acordarea unui ajutor de stat de către autoritățile din Republica Lituania pentru achiziționarea de terenuri agricole aflate în proprietatea statului între 1 ianuarie 2010 și 31 decembrie 2013 (JO L 338, p. 93), 2010/10/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2009 privind acordarea unui ajutor de stat de către autoritățile din Republica Polonia pentru achiziționarea de terenuri agricole între 1 ianuarie 2010 și 31 decembrie 2013 (JO L 4, p. 89), 2009/991/UE a Consiliului din 16 decembrie 2009 privind acordarea de ajutor de stat de către autoritățile din Republica Letonia pentru achiziționarea de terenuri agricole între 1 ianuarie 2010 și 31 decembrie 2013 (JO L 339, p. 34), 2009/1017/UE a Consiliului din 22 decembrie 2009 privind acordarea de ajutor de stat de către autoritățile din Republica Ungară pentru achiziționarea de terenuri agricole între 1 ianuarie 2010 și 31 decembrie 2013 (JO L 348, p. 55).

Curtea examinează, mai întâi, motivul invocat de Comisie întemeiat pe **necompetența Consiliului** de a autoriza ajutoarele pe care statele membre s-ar fi angajat să le suprimă prin acceptarea măsurilor adecvate propuse de Comisie. Curtea amintește rolul central pe care tratatul îl rezervă Comisiei pentru recunoașterea eventualei incompatibilități a unui ajutor cu piața internă. În continuare, aceasta examinează problema dacă ajutoarele declarate de Consiliu compatibile cu piața internă trebuie să fie considerate ca fiind ajutoare cu privire la care Comisia s-a pronunțat deja în mod definitiv. (61 PL) Aceasta observă în această privință că măsurile utile propuse de Comisie în Orientările agricole nu privesc decât schemele de ajutoare existente. Or, în speță, schemele autorizate prin deciziile Consiliului constituie scheme de ajutoare noi.

Curtea precizează însă că Consiliul nu este competent să autorizeze o schemă de ajutoare nouă legată într-un mod atât de indisociabil de o schemă de ajutoare existentă pe care un stat membru s-a angajat să o modifice sau să o suprimă prin acceptarea măsurilor adecvate.

În acest context, Curtea subliniază că numai în ipoteza în care, ulterior propunerilor de măsuri adecvate, au apărut împrejurări noi și excepționale, Consiliul are competența de a autoriza o schemă de ajutoare nouă similară cu o schemă de ajutoare existentă pe care un stat membru era obligat să o modifice sau să o suprimă, ca urmare a acceptării acestor propuneri.

În speță, având în vedere schimbarea majoră a împrejurărilor legată de efectele produse de criza economică și financiară asupra sectorului agricole, aprecierea efectuată de Comisie cu privire la aceste scheme de ajutoare nu poate fi considerată, așadar, ca o antepunțare în raport cu cea care ar fi fost efectuată în legătură cu o schemă de ajutoare care ar fi cuprins măsuri similare, dar care și-ar fi găsit aplicarea într-un context economic radical diferit de cel pe care Comisia l-a luat în considerare în cadrul aprecierii sale.

Curtea examinează în continuare argumentul Comisiei potrivit căruia Consiliul a săvârșit **un abuz de putere** atunci când a urmărit să neutralizeze consecințele aprecierii pe care Comisia a efectuat-o cu privire la schemele de ajutor pentru achiziționarea de terenuri agricole, instituite de cele patru state membre. Aceasta consideră că niciun element din dosarul prezentat Curții nu permite să se afirme că Consiliul a urmărit un scop exclusiv sau cel puțin determinant, altul decât acela de a-i ajuta pe agricultorii lituanieni, polonezi, letoni și maghiari să achiziționeze cu mai multă ușurință terenuri agricole.

În acțiunile sale, Comisia susține în plus că deciziile atacate cu **încălcarea principiului cooperării loiale** dintre instituții. Or, potrivit Curții, statele membre respective nu asumaseră niciun angajament concret privind schemele de ajutoare autorizate prin decizia atacată. Prin urmare, nu se poate considera că aceste decizii au dispensat Lituania, Polonia, Letonia și Ungaria de o obligație specială de cooperare, întrucât nu au compromis în niciun mod rezultatele dialogului desfășurat anterior între Comisie și aceste state membre.

Pe de altă parte, Curtea respinge ca nefondat argumentul Comisiei potrivit căruia Consiliul a săvârșit o **eroare vădită de apreciere** atunci când a considerat că existau împrejurări excepționale care justificau măsurile autorizate. Aceasta subliniază astfel că, având în vedere caracterul neobișnuit și imprevizibil, precum și amploarea efectelor crizei economice și financiare asupra agriculturii statelor membre respective, nu se poate considera că Consiliul a săvârșit o astfel de eroare.

În sfârșit, potrivit Comisiei, **Consiliul încălcase principiul proporționalității** prin adoptarea deciziilor atacate. Curtea apreciază însă că autorizarea schemelor de ajutoare în cauză - care urmăresc să compenseze, prin diferite măsuri, problemele structurale și agravarea lor ca urmare a crizei economice și financiare, nu este vădit inadecvată pentru realizarea obiectivului urmărit prin adoptarea deciziilor atacate. În plus, având în vedere timpul necesar evoluției structurii exploatațiilor agricole (în Polonia și în Letonia), finalizarea reformei agrare (în Lituania), finalizarea procesului de privatizare a terenurilor (în Ungaria) și durata efectelor crizei economice și financiare, nu trebuie să se considere că Consiliul optase pentru o măsură vădit disproporționată atunci când a autorizat schema de ajutoare în cauză în perioada 1 ianuarie 2010-31 decembrie 2013.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

Textul integral al hotărârilor ([C-111/10](#), [C-117/10](#), [C-118/10](#) și [C-121/10](#)) se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Dimana Todorova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106